

ODKŁONIĆ (1) *vb pf*

inf odkłónić.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Skłonić do zaprzestania; w przen [co od czego]: Ieśliż to możesz przemóc/ y mocnie przełómic Chwałę/ możeszli myśl twą od tego odkłónić. GosłCast 39.

Formacje współrdzenne cf KŁANIAĆ SIĘ.

Cf ODKŁONIONY

LWil